

[Albertsen.]

at gå i biografen. Så vidt jeg ved, er det meget få mennesker, der er tvangsindlagt til at opleve kunstneriske præstationer på Det kgl. Teater eller andre teatre. Der er altså fuld frihed i så henseende. Den forargelse minder jo om dem, der er forarget over, at folk går nøgne i vandet, og så skal de absolut kigge efter for at blive forarget. Jeg tror, man kan spare sig disse oplevelser og overlade dem til de mennesker, der har glæde af disse oplevelser.

Mette Madsen (V):

Jeg synes, der bliver sagt en masse ord her i dag om det, som sagen ikke drejer sig om. Jeg synes, man sammenblander støtte til kunstneriske aktiviteter med ytringsfrihed. Venstre har ikke drømt om at gribe ind over for ytringsfriheden på noget kunstnerisk område, men vi har sagt fra venstre, at opstår der en situation, hvor der opstår uenighed i indstillingen om støtte, så må vi have en appelinstans, og vi mener, det må være ministeren. Jeg kan svare hr. Albertsen, at jeg udtrykkelig sagde, at vi måtte se på i udvalget, hvordan det rent praktisk kan lade sig gøre. Jeg foreslår, at vi ser på den norske ordning.

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at man kunne ikke have, at den politiske minister var ankeinstans for kulturelle bevillinger. Ja men jeg mener da, at det radikale venstre har stemt for teaterloven, hvor det netop er sådan.

Poulsgaard (FP):

Jeg vil da gerne starte med at sige, at når jeg i mit første indlæg sagde, at vi naturligvis støtter forslaget, så er det ikke en accept af filminstituttet og hele filmloven, den ønsker vi naturligvis afskaffet så hurtigt som muligt, men vi må jo tage et lille skridt ad gangen.

Den radikale ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, var jo inde på en hel masse, rullede sig rigtig ud, ytringsfrihed og frisind og alt det dér. Vi skulle overhovedet ikke blande os. Det eneste, vi skal blande os i, er, når vi skal betale vores skat, det skal vi bare gøre. Jeg vil ikke trætte med citater her, for alle kan læse den, men jeg ved ikke, hvad hr. Bernhard Baunsgaard siger til den bog, der lige er udkommet, som hedder »Kunst er våben«. Den handler om disse børneteatre, der har en rent socialistisk målsætning, som de for tvangsudskrevne midler pådutter befolkningen. Er det den måde,

det skal opfattes på, at kunsten skal være et våben, så melder jeg i hvert fald pas. Vi ønsker ingen censur over for kunsten eller indgreb imod ytringsfriheden. Den censur, der skal være, er den, forbrugeren selv udøver. Jeg troede efterhånden, det var sivet ind.

Hr. Fuglsang stod også her og slog ud med arme og ben, havde jeg nær sagt. Jeg vil faktisk bede hr. Fuglsang læse den tale, fru Hanne Reintoft holdt i sin tid, hvor hun i hvert fald klart så, at her var der noget; man kunne ikke trampe på et helt folks følelser. Jeg tror nok, at jeg færdes lige så meget i arbejderkredse, som hr. Fuglsang gør, og jeg tror også nok, jeg ved lige så meget om, hvad arbejderne ønsker af kultur. Det, vi ikke ønsker i fremskridtspartiet, er bulldozere, som bliver sat ind mod den kunst og den kultur, man ikke kan lide, som man gør i Sovjet og andre socialistiske lande. Det er en væsentlig forskel.

Til hr. Albertsen må jeg sige: det er jo fantastisk. Socialdemokratiet var lige ved her i sidste uge at være med til at kriminalisere lønforhøjelser. Dér var man parat til at gribe ind, mens man aldrig rører ved de højtlønnedes privilegier. Dér er der ikke frihed, men kunsten, det er noget helt, helt andet. Man er ellers parat til på alle mulige områder at gribe ind, men lige netop her vil man ikke.

Jeg vil gerne hjælpe ministeren ud af hans dilemma. Jeg håber så sandelig heller ikke, at kulturministeren ret lang tid længere kommer til at hedde hr. Niels Matthiasen. Jeg vil egentlig godt hjælpe ham lidt ud af det dilemma, for det er da et dilemma. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre rent praktisk, det indrømmer jeg blankt, men kunne man ikke, i stedet for at give ministeren ansvaret, sige, at det var folketingets kulturudvalg, der skulle have ansvaret. Det må så være hele folketinget, når vi skal repræsentere folket. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre, jeg spørger bare.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Af ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ninn-Hansen, blev der stillet 3 meget præcise spørgsmål. Jeg vil gerne komme ind på dem alle 3.

Det første spørgsmål var: har det konservative forslag noget at gøre med censur? Jeg tror det ikke, men det har noget at gøre med kravet om, at et flertal skal stå bag ved ministeren og bestemme, hvad der skal have støtte i dette land. Det lyder jo i første øjeblik meget besnærende og rimeligt. Det ærede medlem hr.